

สารนิพนธ์เรื่อง	กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน: ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายส่งเสริมการลงทุนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน
คำสำคัญ	กฎหมาย/การลงทุน/ไทย/สาธารณรัฐประชาชนจีน
นักศึกษา	ประพันธ์ สันติวิทยวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.ศุภนิษฐ์ มัลลิกะมาลย์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนของไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน วิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้คือการวิจัยเอกสาร ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่าไทยมีการส่งเสริมการลงทุนโดยมีพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ที่มีการส่งเสริมน้อยกว่า ให้ความสำคัญในแนวเชิงปฏิบัติการ ไม่มีส่วนเชื่อมโยงกับการเมืองระหว่างประเทศ ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนใช้นโยบายเปิดประเทศสู่โลกกว้าง ปฏิบัติตามข้อตกลงการค้าการลงทุนขององค์การการค้าโลก และข้อตกลงต่าง ๆ ที่เข้าเป็นภาคีร่วมพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีกฎหมายว่าด้วยการลงทุนชาวต่างชาติ ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) ฉบับใหม่ที่มีการส่งเสริมที่กว้างขวางครอบคลุมถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับการลงทุนของต่างชาติ ความเหมือนและแตกต่างของกฎหมายราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนก็คือ ข้อจำกัดการลงทุนตามบัญชีรายการ ทั้งสองประเทศก็มีส่วนคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับความมั่นคง ทรัพยากรของชาติ วัฒนธรรม การศึกษา และที่แตกต่างคือ ไทยจำกัดอาชีพสงวนสำหรับคนไทย องค์การส่งเสริมของไทยคือคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีอำนาจควบคุมในการอนุญาต ตรวจสอบ ส่วนของสาธารณรัฐประชาชนจีนมีหน้าที่เพียงส่งเสริม เผยแพร่ ชักจูงให้ต่างชาติเข้าไปลงทุน ไม่มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบอนุญาต แต่ช่วยแก้ปัญหาให้ผู้ลงทุน

การวิจัยเสนอแนะให้ไทยปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการลงทุนให้มีความเป็นสากล สอดคล้องกับข้อกำหนดการค้าระหว่างประเทศ และ ร่วมมือกับประเทศในอาเซียนผนึกกำลัง เพื่อต่อรองและสร้างสมดุลอำนาจการลงทุน ควรมีมาตรการปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานของ

ระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล สำหรับนักลงทุนไทยเสนอแนะให้ศึกษารายละเอียดและสิทธิประโยชน์ในการลงทุนที่สาธารณรัฐประชาชนจีน